

Developing A Curriculum in English Speaking for Communication Using Simulation Situations of Second-year Vocational Certificate Students

Phatcharee Unhawong and Parinyapast Seethong

Student in Master of Education degree, Curriculum and Instruction of Lampang Rajabhat University, Thailand

E-mail: nooamm2611@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3066-5007>

E-mail: parinyapast@lpru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6195-4397>

Received 17/07/2024

Revised 08/09/2024

Accepted 08/10/2024

Abstract

Background and Aims: Creating an English-speaking curriculum for communication through simulation situations is critical because it improves learners' practical language skills in real-world contexts, fostering confidence and fluency. Simulations provide interactive, immersive experiences in which learners can practice effective communication in a variety of authentic scenarios. Thus, the objectives of this research were: 1) to develop an English-speaking communication course using simulation for 2nd-year vocational certificate students, and 2) to study the effects of using this course on sample students.

Methodology: Simple random sampling was used to select 30 second-year vocational certificate students majoring in tourism and hospitality during the first semester of the 2019 academic year. The research instruments were divided into two categories: (1) development instruments (curriculum and English-speaking course manual for communication using simulation situations) and (2) data collection instruments (English-speaking skills tests for communication using simulation situations). The data was analyzed using the mean, percentage, and standard deviation.

Results: The results of this research were as follows: (1) The English speaking for communication curriculum consisted of eight components as follows: 1) Problems and needs analysis 2) Research Principles 3) Objectives 4) Learning outcomes 5) Structure and content 6) Learning management 7) Media and learning resources and 8) measurement and evaluation. Overall suitability of the developed program was at a high level, and overall suitability of the manual was at a high level. (2) Students who participated in the developed English speaking for communication curriculum showed statistically significant improvements in their English speaking skills compared to their performance before participation, with a significance level of 0.05.

Conclusion: The research showed that the developed English speaking for communication curriculum, which included eight key components, was extremely effective. Students who participated in the program demonstrated significant improvements in their English speaking skills, confirming the curriculum's success at the 0.05 level.

Keywords: Curriculum Development; Speaking English for Communication Skills; Simulation learning

การพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

พัชรี อุ่นหะวงศ์ และ ปริญญา สิทอง

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารผ่านสถานการณ์จำลองถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในเชิงปฏิบัติของผู้เรียนในบริบทของสังคมแห่งความเป็นจริง ส่งเสริมความมั่นใจและความคล่องแคล่ว การจำลองให้ประสบการณ์เชิงโต้ตอบที่สมจริง ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกฝนการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริงที่หลากหลาย ดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ชั้นปีที่ 2 สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา ประกอบด้วย หลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง และ (2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย: (1) หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นคือหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 1) ปัญหาและความจำเป็น 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) ผลการเรียนรู้ 5) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและการประเมินผล ในภาพรวมหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.97) และในภาพรวมคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.83) (2) นักศึกษาที่เรียนด้วยหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: การวิจัยแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 8 ประการ มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งยืนยันถึงความสำเร็จของหลักสูตรที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; สถานการณ์จำลอง

บทนำ

ในยุคปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อมนุษย์มากขึ้น เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน เช่น ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ของสังคมไทยที่เริ่มมีการใช้ ภาษาอังกฤษ และชาวต่างชาติมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษจึงมีโอกาสนั้น หลายๆ ด้านมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ จุดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดคือ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทย โดยการนำเอาภาษาอังกฤษไปเป็น เครื่องมือในการประกอบอาชีพ ดังที่บัญชา อึ้งสกุล (2545) กล่าวว่า เฉพาะอย่างยิ่งในด้าน การศึกษาเพราะภาษาอังกฤษ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาต่อ ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็น เครื่องมือที่สำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ดังนั้นการ เรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมี วิสัยทัศน์กว้างไกล มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนา ตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสังคมโลกปัจจุบันได้เป็น อย่างดี ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทใน การเรียนรู้ของนักเรียนไทยเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่าง ราบรื่น และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ในด้านอาชีพ การดำรงชีวิตตลอดจนนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ตลอดชีวิต การ พูดและการฟัง เป็นทักษะพื้นฐานที่ มนุษย์ใช้ในการเรียนภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง เพราะ มนุษย์ต้องฟัง เสียก่อน จึงจะสื่อสารออกมาเป็นคำพูดได้ ด้านการสอนทักษะการฟัง ซึ่งสุเมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้แสดงความ คิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่ต้อง สอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถ โต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้และทักษะการ ฟังยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ซึ่งในการเรียนการสอน ผู้เรียนควรได้รับการ ฝึกฝนอย่างเพียงพอ ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญและทักษะแรกในการเรียนภาษา เป็นพื้นฐาน อันสำคัญในการรองรับการเรียนรู้ นอกจากนั้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะพื้นฐานใน การรับข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูลให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถสื่อ ความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก่อนทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งเป็นหลัก ธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา แต่ ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะพูดและ ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารของ นักเรียนปัจจุบัน ยังไม่ประสบความสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร ซึ่งเกิดปัญหาจากครูผู้สอน มุ่งเน้นเนื้อหามากเกินไป และไม่ใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน และเพื่อความก้าวหน้าของ นักเรียนไทย ครูจึงควรจัดให้มีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังเช่นที่ลิตเติลวูด (Littlewood, 1983) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับ สถานการณ์จริง ได้ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนาน และเกิด แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้าง ความมั่นใจในการพูด และยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่าง ครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียน ด้วยกันอีก

ในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีนักวิจัยและนักการ ศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงทักษะการฟังและการพูด ดังคำกล่าวของ มอร์ลีย์ (Morley, 2001) ที่ว่า การฟังเป็นทักษะหนึ่งที่จะต้อง ฝึกฝน ส่วนใหญ่ในบริบทการสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมักเน้นที่การฟังเพื่อความ เข้าใจ (Listening Comprehension) โดย นักเรียนต้องฟังเนื้อหาที่ครูอ่านให้ฟังหรือเปิดเทปให้ฟังเนื้อเรื่องแล้วทำ แบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบ ว่า นักเรียนสามารถเข้าใจบทฟังได้ดีเพียงใด ในส่วนของการพูด เบลลีและซาเวจ (Bailey & Savage, 1994: vii) กล่าวว่าภาษาพูดเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศเป็นทักษะที่มีความ ต้องการ สูงอย่างยิ่งในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทักษะ และในการพัฒนาทักษะการพูดมีวิธีการหลายวิธี ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร เช่น ใช้กิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) หรือ ภาระงานสื่อสาร (Communicative Task) ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ

ประการหนึ่งซึ่งเออร์ (Ur, 1998) กล่าวว่า ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นมากที่สุด เนื่องจากการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความเข้าใจให้ผู้ฟัง ได้รับรู้และเข้าใจจุดหมายของผู้พูดที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ เฮดจ์ (Hedge, 2008) กล่าวไว้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารนั้นทักษะการพูดเป็นทักษะ หนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสาร และต้องได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิด ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน การฝึกทักษะการพูดยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ดังที่ (กรมวิชาการ, 2542) ได้กล่าวไว้ว่าเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกฝนให้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษอย่างอัตโนมัติ (Automated Basic Skill) และดังที่ Ellen et al (1993) กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแต่ไม่สามารถที่จะโต้ตอบกับเจ้าของภาษาเมื่อถูกถามเรื่องเส้นทาง หรือแม้แต่สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆได้ ซึ่งนับว่าเป็นความล้มเหลวของการประมวลความรู้ การเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนในปัจจุบันแม้จะมีเทคโนโลยีจากยุคศตวรรษที่ 21 เข้ามาแล้วก็ตาม ครูผู้สอนยังใช้กิจกรรมการสอนที่ล้าหลัง เช่น การสอนตามแบบเรียนในหนังสือ การใช้ใบความรู้เดิม ๆ การเรียนรู้โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง การสอนแบบจดตามบทเรียนลงในสมุดบันทึก การใช้สื่อที่ไม่พร้อมเท่าที่ควร เป็นต้น ทำให้นักศึกษาไม่ได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่แสดงออกได้อย่างเต็มที่ ไม่เกิดสถานการณ์จริงที่ใช้ในชีวิตประจำวันหรือสายอาชีพของตนเอง จึงทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออก นักเรียนไม่กล้าพูดออกเสียงออกเสียงแล้วไม่ถูกต้องตามหลักภาษา โดยเห็นชัดจากนักศึกษาที่เรียนระดับอาชีวศึกษาต้องเรียนแยกตามสาขาวิชาชีพของตนเอง เพื่อนำวิชาที่เรียนไปปฏิบัติงานได้จริงในอนาคตนั้น ถ้าครูผู้สอนไม่ได้ฝึกให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจโดยเกิดจากสถานการณ์จริงนักศึกษาจะขาดความมั่นใจ และการนำไปใช้ในอนาคต

จากปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีที่จะสามารถพัฒนา ความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษโดยการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นอีก กิจกรรมหนึ่ง ที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนได้ การสอนโดยการใช้ สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่ครูใช้เพื่อฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการ สถานการณ์ที่เหมือนจริง การที่นักเรียนได้อยู่ในสถานการณ์จริงนั้น จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิศนา ขัมมณี (2552) ว่า วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ครูใช้สอน เพื่อช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนได้ไปอยู่ในสถานการณ์ที่มี บทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ใน สถานการณ์นั้นๆ ซึ่งการตัดสินใจในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลองจะส่งผลต่อผู้เล่นใน ลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานที่จริง เมื่อผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารกับสถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้หากเกิดสถานการณ์ที่จำลองขึ้นจริง และสอดคล้องกับสเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1983) ที่กล่าวถึงสถานการณ์จำลองว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึกใช้ทักษะเพื่อการสื่อสาร และการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่มีการจัดสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านเหตุการณ์บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ พร้อมทั้งความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม เช่นเดียวกับ เคอร์ (Kerr, 1977) ที่กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็น

กิจกรรมที่ ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ต้องปฏิบัติตามข้อมูล หรือเข้าร่วมในสถานการณ์ที่กำหนดให้ เหตุการณ์จะ ดำเนินไปอย่างใดนั้นขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสถานการณ์ นอกจากนี้ เกรดเลอร์ (Gredler, 1992) ยังได้กล่าวว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ การใช้ภาษาได้ง่ายขึ้นเมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริงทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์โดยฝึกให้ ผู้เรียนปฏิบัติและแก้ปัญหาต่างๆ ให้คล้ายกับสภาพที่เป็นจริง โดยเลือกใช้ภาษาในการสื่อสาร อย่างเหมาะสม และยิ่งไปกว่านั้นสถานการณ์จำลองยังเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสามารถวัด ประเมินผลได้ตามสภาพจริง

จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา พบว่า ผลการสอบของวิทยาลัยพณิชยการเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษา มีคะแนนการสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558- ปีการศึกษา 2561 โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2561 ผลการสอบวัดระดับในรายวิชาภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มสาระที่นักศึกษาไม่ผ่าน การทดสอบมากที่สุด (รายงานผลการประเมินตนเอง Self-Assessment Report : SAR2560) นอกจากนี้ผลการสอบกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ปลายภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.2) วิทยาลัยพณิชยการเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 42.52 ซึ่งเป็นคะแนนระดับความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการพูดเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญในโลกยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน ซึ่งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางสำหรับธุรกิจระหว่างประเทศ การศึกษา และการโต้ตอบทางสังคม แนวทางที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งในการปรับปรุงทักษะเหล่านี้คือการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมอบประสบการณ์แบบโต้ตอบในโลกแห่งความเป็นจริงให้กับผู้เรียน สถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนดื่มด่ำไปกับบริบทการสื่อสารในทางปฏิบัติที่เลียนแบบสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ฝึกฝนและปรับปรุงทักษะภาษาในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและควบคุมได้ การวิจัยแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์จำลองสามารถส่งเสริมการรักษาภาษา ความมั่นใจ และความคล่องแคล่วของผู้เรียนได้ดีขึ้น (Wang & Chen, 2020)

สถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในบริบท ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้ภาษาเฉพาะ เช่น การเจรจา การขอเรื่อง หรือการให้คำแนะนำในลักษณะโต้ตอบได้ โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่นตามบทบาท กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยปรับปรุงความคล่องแคล่วในการพูดเท่านั้น แต่ยังช่วยปรับปรุงความเข้าใจในการฟังด้วย เนื่องจากผู้เรียนต้องตอบสนองต่อเพื่อนหรือผู้สอนแบบเรียลไทม์ ตามที่ Kılıçkaya (2019) กล่าวว่า การจำลองสถานการณ์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ ทำให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อเทียบกับวิธีการเรียนรู้แบบท่องจำแบบดั้งเดิม

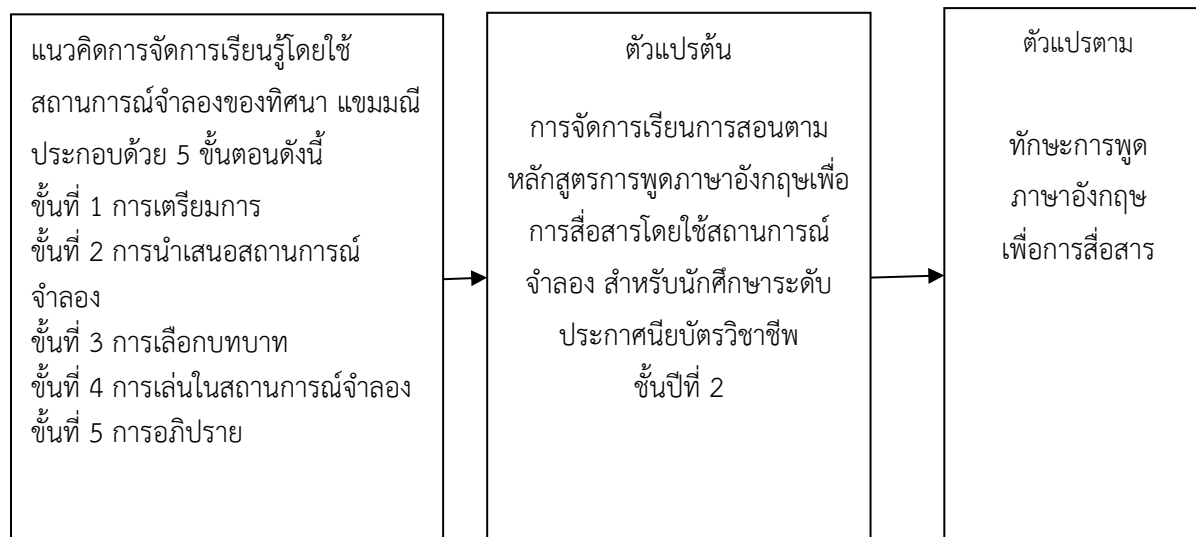
ประโยชน์หลักประการหนึ่งของการเรียนรู้โดยใช้การจำลองสถานการณ์คือ การลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ซึ่งเป็นอุปสรรคทั่วไปในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนภาษาอังกฤษหลายคนประสบปัญหาในการพูดเนื่องจากกลัวว่าจะผิดพลาดหรือถูกผู้อื่นตัดสิน อย่างไรก็ตาม การจำลองสถานการณ์จะสร้างสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่ำ ซึ่งผู้เรียนสามารถทดลองใช้ภาษาได้โดยไม่ต้องกลัวผลที่ตามมาในโลกแห่งความเป็นจริง (Ghazali, 2020) การจำลองสถานการณ์อื่นๆ ช่วยให้ผู้เรียนค่อยๆ สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้นนอกห้องเรียน การลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับภาษาทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

นอกจากนี้ การจำลองสถานการณ์ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมมือในการแก้ปัญหา ทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือมีส่วนร่วมในการอภิปราย ปฏิสัมพันธ์ประเภทนี้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมการใช้ภาษาเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอีกด้วย การวิจัยของ Sanmugam et al. (2021) เน้นย้ำว่าการทำงานเป็นกลุ่มระหว่างการจำลองสถานการณ์จะกระตุ้นให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น จึงช่วยปรับปรุงความสามารถในการสนทนาในชีวิตจริงเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะจากทั้งผู้สอนและเพื่อนระหว่างสถานการณ์จำลองสามารถช่วยให้ผู้เรียนระบุพื้นที่ที่ต้องปรับปรุงและปรับปรุงกลยุทธ์การสื่อสารได้

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองสถานการณ์มีข้อดีมากมาย เช่น เพิ่มความคล่องแคล่ว ลดความวิตกกังวล และเพิ่มความสามารถในการสื่อสาร ผู้เรียนสามารถฝึกฝนภาษาอังกฤษในบริบทที่มีความหมายได้ด้วยการมีส่วนร่วมในสถานการณ์จำลองที่สมจริงและโต้ตอบได้ ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้น การบูรณาการการจำลองสถานการณ์เข้ากับหลักสูตรภาษาสามารถสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในโลกยุคโลกาภิวัตน์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของ ทิศนา แคมมณี ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest Posttest Design (ภัทรานิคมานนท์, 2539) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลอง 1 กลุ่ม และมีการทดสอบก่อนทดลองและหลังทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ให้สิ่งทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

แผนภาพที่ 2 แบบ pretest-posttest control group design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพ่ายเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 สาขา จำนวนทั้งหมด 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้สาขาเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยใช้หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา ประกอบด้วย หลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ แบบประเมินทักษะการพูด โดยมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ วัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีสถานการณ์จำลอง 5 สถานการณ์ ให้เลือก โดยศึกษาแต่ละคนต้องจับคู่ และแต่ละคู่ต้องจับฉลากเลือกสถานการณ์ จากนั้นผู้เรียนวางแผนร่วมกันและออกมาแสดงสถานการณ์จำลอง คะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยใช้การประเมินแบบรูบริคส์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เวลาดำเนินการดำเนินการ 18 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายจุดประสงค์ในการใช้หลักสูตรการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Welcoming, Direction และ Telephoning ให้นักศึกษาราบเพื่อให้การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 สถานการณ์

3. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ให้กับกลุ่มทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ Welcoming Direction และ Telephoning เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ตามหลักสูตรที่สร้างขึ้น และดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติ

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นคนละฉบับกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน มีจำนวนทั้งหมด 5 สถานการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ร้อยละ (Percentage)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงได้ดังตารางข้างล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (x) ร้อยละ (Percentage) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ระบุคะแนนเต็ม	15	15	ผลต่าง
คนที่	Pre-test	Post-test	D
1	8	11	3
2	6	12	6
3	5	10	5
4	6	11	5
5	4	11	7
6	5	12	7
7	6	10	4
8	5	11	6
9	5	12	7
10	5	10	5
11	4	10	6
12	5	10	5
13	6	11	5
14	6	12	6
15	5	13	8
16	6	11	5
17	6	9	3
18	5	12	7
19	5	11	6
20	4	10	6
21	4	9	5
22	5	11	6
23	8	10	2
24	6	9	3
25	7	11	4

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (x) ร้อยละ (Percentage) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นคือ หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จากตารางที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 คะแนน และเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 10.72 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นคือ หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัญหาและความจำเป็น 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) ผลการเรียนรู้ 5) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 8) การวัดผลและประเมินผล เป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้วิจัยศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับแนวคิดของสังต์อุทรานันท์ (2532) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตรเพื่อการพัฒนาหลักสูตรนั้นมีความถูกต้องทำให้ทราบความต้องการของสังคมและผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของครูในชุมชนโรงเรียนและนักวิชาการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Tabá ที่ว่าการพัฒนาหลักสูตรควรดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ 1) สำรวจปัญหา ความต้องการ ความจำเป็น และการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา 3) การคัดเลือกเนื้อหาสาระ 4) การจัดลำดับเนื้อหาสาระ 5) คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) จัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ และ 7) กำหนดวิธีการประเมินผล ในภาพรวมหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.97) และคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.83) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 คะแนน และเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 10.72 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร และยกร่างหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพจริงจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้จริง

2. นักศึกษาที่เรียนด้วยหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผล สืบเนื่องมาจาก เนื้อหาของหลักสูตรมาจากเรื่องที่สนใจในชีวิตประจำวัน และเป็นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียน ซึ่งตรงกับสายอาชีพและสาขาของนักศึกษา เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนมีความน่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น เสมือนได้ลงมืออยู่ในสถานที่จริง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งจากเนื้อหาและการลงมือปฏิบัติจริง ได้ถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมาย ของผู้พูด (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) สำหรับกลุ่ม

ตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษามีการเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองอย่างเห็นได้ชัดเจน เนื่องจากผู้วิจัยจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองสอดคล้องกับ คำกล่าวของ กุศยา แสงเดช (2545) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอนโดยสอนจากสิ่งที่ง่ายไปสู่สิ่งที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอน ที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้ สุพิน บุญชูวงศ์ (2544) ทิศนา แคมมณี (2550) อารณ ใจเที่ยง (2550) บุญชม ศรีสะอาด (2541) และอินทรีา บุญยาทร (2542) ยังกล่าวไว้ว่า การสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นมาที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมตินั้น ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ จะส่งผลให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางด้านความรู้ ความคิด และทักษะที่ควรจะเป็น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้สถานการณ์จำลองเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เสมือนจริง แต่ต้องใช้ความเข้าใจ ความจำ และการแก้ไขปัญาเฉพาะหน้าในสถานการณ์นั้น ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ไปประยุกต์ใช้ได้ทุกระดับชั้น โดยปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาความยากง่ายของบทเรียนตามความ เหมาะสม
2. การเลือกเนื้อหา ควรคำนึงถึงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และใกล้เคียง กับตัวผู้เรียนมากที่สุด เพื่อให้เกิดความสนใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง เมื่อ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ จะเกิดความอยากรู้ อยาก ฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองในช่วงชั้นอื่น ๆ ด้วยเพื่อให้ได้ผล การศึกษาที่กว้างขึ้น
2. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2542). *กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุปแมนเนจเม้นท์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ทิศนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ทิศนา แคมมณี. (2552). *กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. เล่ม1*. กรุงเทพฯ: บุรพาศิลป์.

บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะและการ ปฏิบัติการ*. วิชาการ. วิชาการ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัยเล่ม 1*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ภัทรา นิคมานนท์. (2539). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์.

สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อินทรา บุญยพร. (2542). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

Bailey, K., & Savage, L. (1994). *New ways of teaching speaking*. Alexandria, VA: TESOL.

Byrne, D. (1990). *Teaching oral English*. London: Longman Group.

Ellen, D. G., Carol, W. Y., & Frank, R. Y. (1993). *Cognitive Psychology of School Learning*. 2nd ed: Allyn & Bacon.

Ghazali, M. (2020). The effect of simulation-based learning on reducing foreign language anxiety in EFL classrooms. *Journal of Education and Learning*, 9(3), 28-38.

<https://doi.org/10.5539/jel.v9n3p28>

Gredler, M. (1992). *Designing and evaluating games*. London: Kagan Page.

Hedge, T. (2008). *Teaching and learning in the language classroom*. New York: Oxford University Press.

Kerr, P. (1977). *Optical Mineralogy*. John Wiley and Sons, New York.

Kılıçkaya, F. (2019). The impact of simulation activities on the development of communicative competence in EFL learners. *Language Learning and Technology*, 23(1), 87-103.

<https://doi.org/10.1016/LLT231>

Littlewood, W. (1983). *A Communicative Approach to Language-Teaching Methodology*. Dublin: Trinity College.

Morley, L. (2001). Producing New Workers: Quality, Equality and Employability in Higher Education. *Quality in Higher Education*, 7, 131-138.

<https://doi.org/10.1080/13538320120060024>

Sanmugam, S., Ramasamy, R., & Lee, H. (2021). Collaborative learning through simulations: Enhancing English speaking skills in a digital age. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 18(1), 1-15. <https://doi.org/10.1186/s41239-021-00260-7>

Sturtridge, G. (1983). *Simulations*. Windsor: Berk.

Ur, P. (1998). *A Course in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Wang, L., & Chen, H. (2020). The role of simulation-based learning in improving English speaking proficiency: A meta-analysis. *Journal of Educational Technology*, 7(2), 101-112.

<https://doi.org/10.1080/00220671.2020.1742135>

